

vilka nya fyndorter sedermera ej omnämnts: — *Lithostege farinata* HUFN. Borgeby ²⁰/₅ 1913. — *Larentia rivata* HÜBN. Benestad ¹⁵/₆ 1914. — *Larentia picata* HÜBN. Ej sällsynt i Benestad.

Per Benander.

Om *Brephos nothum* HB. — Denna art tyckes allt mer vinna terräng. I AURIVILLIUS' »Nordens fjärilar» finnes den angiven för Östergötland, Hälsingland och Lule lappmark, senare angives den av J. ANDERSSON från Färlöf i Skåne (Ent. Tidskr. 1891, sid 32), av J. PEYRON från Lidingön (Ent. Tidskr. 1896, sid. 79, och 1911, sid. 68), av J. MEVES från Velamsund, Värmdö (Ent. Tidskr. 1899, sid. 221) och av H. NORDENSTRÖM återfunnen i Östergötland vid Linköping (Ent. Tidskr. 1913, sid. 384). De sista åren har jag funnit den vid Nacka i Södermanland flygande april—maj, 1914 fann jag dess larv å Ekerön i Mälaren (Uppl.) samt vid Eknäs å Värmdön: 1915 fanns larven å Runmarö, Uppland, å alla lokalerna ingalunda sällsynt.

Larven förekommer alltid mellan platt sammanspunna blad å låga aspbuskar, fanns aldrig på sälg, som från Tyskland upp-gives såsom näringsväxt utom aspen, och detta, ehuru å samtliga lokaler väl så mycket sälgbuskar som asp förekom. Larven, som har de 3 första paren bukfötter förkrympta, är ljusgrön med 2 smala, vitgula rygglinjer, inneslutande ett mörkgrönt band, 2 smala, vitgula sidorygglinjer och en bredare vit sidolinje, upptill svartkantad, ovanför vilken de ockragula, svartkantade andhålen stå, ryggen med gulvita prickvärtor, bärande korta svarta, hår; huvudet grönt med svarta teckningar å sidorna; undersidan mycket ljust grön. Detta är den vanligaste teckningen. Emellan de ljusa linjerna äro ofta insprängda svarta skuggningar, som kunna helt ta överhanden. Inemot tiden för förpuppningen blir larven först mörkgrön, sedan brunröd, varvid teckningarna försvinna utom den vita sidolinjen, som i de flesta fall kvarstår. Fullvuxna larver träffas från mitten av juni till början av juli.

Till förpuppningen gnager sig larven in i ett stycke murket trä, i fångenskap även i torv, dock föredrages murket trä. Här ligger sedan puppan i en mycket trång gång, som dessutom är så kort, att puppans huvud berör det lock, som täcker gången. Gången göres 2—3 cm. lång och är oftast täckt av tvenne lock, ett inre närmast puppan, tunt, nästan ofärgat och med blott få träspånor inblandade, ett yttre hårt och sprött, i de flesta fall grågulaktigt och oftast med något inblandat trämjöl. Gången göres antingen rak eller mer eller mindre vinkelböjd, beroende på var larven börjar äta sig in i träet, huvudriktningen av gången brukar nämligen vara i träets längdriktning.

Är gången vinkelböjd, ligger alltid det inre locket i själva vinkeln. Flera av gångarna innehöllo i stället för puppa en parasitstekelkokong, varur stekeln kläcktes antingen i juni—juli samma år eller också på våren nästa år samtidigt med fjärlarna. Endast ett fåtal av pupporna från 1914 lämnade imagines 1915 i april och alla voro ♂. De andra pupporna, som undersökts, äro (i sept.) levande, varför de väl komma att övervintra en gång till. Enligt erfarenhet från Tyskland och Danmark ligger puppan stundom över två eller flera år.

Frithiof Nordström.

Iakttagelser angående *Dicranura vinula* L. — I Ent. Tidskr. 1914, 107 nämner hr E. KLEFBECK, hur larven till *D. vinula* L. till sitt försvar utsprutar en vätska »från en punkt på huvudets nedre del». Vätskan kommer dock icke från huvudet, utan från en hos den fullvuxna larven några millimeter bred, horisontell springa å första thoracalledens undersida; något, som jag flera gånger varit i tillfälle att på allt för nära håll övertyga mig om. Den är nämligen ingalunda angenäm att få i ögonen, och även på huden framkallar den sveda.

Då larven blir störd, intar han den bekanta skräckställningen med huvudet djupt indraget i första kroppsringen. Härvid öppnar den ovan omtalade springan sig och liksom står och dallrar till brädden fylld med en klar vätska. Oroas nu larven ytterligare, indrages huvudet med ett ryck ännu en smula, varvid vätskan pressas ut i en fin stråle. Får larven däremot vara i fred, stannar den varnande dallringen av, springan sluter sig utan vätskeutgjutning och larven återtar så småningom sitt normala utseende.

Frithiof Nordström.

För Sverige ny skalbagge. — I brev meddelar tandläkaren LEONARD HAGLUND undertecknad, att han i Bergaskogen vid Kalmar funnit *Stenus morio* GRAV. Arten är förut funnen bl. a. i Norge och Finland.

A. T.

Intressanta insektynd. — I samlingar, gjorda av elever vid Adelsnäs trädgårdsskola 1914—15, ha följande märkliga arter anträffats. Fynden äro med säkerhet gjorda i trakten kring Åtvidaberg, sannolikt vid Västantorp eller Adelsnäs. — Hemiptera — homoptera: *Melampsalta montana* (SCOP.). — Lepidoptera: *Plusia moneta* F., *Lophopteryx Camelina* L., *ab. Giraffina* HB., *Catocala promissa* ESP., *Atolmis rubricollis* L., *ab. flavicollis* NEUBURG.

A. T.

Riksmusei entomologiska avdelnings skådesamling öppnad för allmänheten. — I och med riksmuseets i år skedda